

100 Mijl 2009 breekt alle records

Nee, we waren weer uitmuntend voorbereid op deze 100 mijls. Vrijdag na het werk noch de bootenschappen doen, de route plannen, de stroming opzoeken etc. etc. Het vlot moest nog aan boord en het weer bekeken.

Zaterdag ochtend komen we tot de ontdekking dat de nieuwe naam nog niet op de boot staat. Snel de stikkers uit de kaartentafel gevist en een korte plechtigheid. "En hierbij doop ik u de Zeephyr. Wij wensen u en uwe bemanning een behouden vaart" de puts wordt snel maar met een plechtig gezicht over de spiegel geleegt. Rap de trossen los en vol gas naar de startlijn. De zon schijnt, de korte broeken toch weer omwisselen voor het zeilpak. Waar is de start ook alweer? Hoe zat het met de stroming? Snel noch het reddingsvest aan. En PANG het startschot.

2 minuten later passeren ook wij als hekensluiter de startlijn om de 1,8 mijl verder gelegen indewindse ton te ronden. Wel even wennen op deze langkieler, De bewegingen zijn comfortabel maar de reactie op het roer, laten wat op zich wachten. Daardoor word het nog lastig gemaneuvreer door alle IRC 1 boten die al druk aan het oefenen zijn voor hun NSR wedstrijden.

Ook onze aandewindse eigenschappen zijn anders te noemen. Onze maximale hoek is 60 Graden en we zijn de organisatie dan ook zeer dankbaar voor het scheef inleggen van de bovenboei. Sterker nog, en nu de protestperiode afgelopen is kan ik daar openlijk over communiceren, 300 meter voordat we bij de bovenboei zijn word deze door de wedstrijdlijding al weer op sleeptouw genomen. We incasseren dat mazzeltje en keren de boot direct richting de noordkant van de bruine bank. Ik buig me over de rating sheet en constateer dat dit ons toch zo een seconde of 30 op de snelste geeft. Actief trimmen haalt niet ze heel veel uit dus we zetten de zeilen met wat meer twist en nemen het er van. Ruime wind en zonnetje. Ach, dit is echt herenleed. "Ook nog zonnecrème Elwin?"

Na 2 uur zien we al niemand meer en hebben we de noordzee voor ons zelf. Dan komen er nog wat booreilanden en vrachtscheepjes maar tegen een uur of 8 zijn we dan toch echt bij de boventon. De wind is dan wat aangetrokken maar echt reden om te reven is er niet dus, ruime wind naar de benedenton die 2 uur later volgt.

Vorig jaar hebben we geleerd dat rekening houden met de stroming wel degelijk helpt. We kwamen toen namelijk zowat in rotterdam uit. Daarom loeven we nu op tot aan de wind. (ja, diezelfde 60 graden) en koersen de nacht in richting Scheveningen.

Een bijzonder mooie nacht. Helder en we worden naar afloop noch op een rode maan getrakteerd. 20 mijl voor Scheveningen, komt de wind in de luwte van het land en neemt wat af, ook word de zee wat vlakker en is het weer volop genieten geblazen. En het is een punt landing. We kunnen zo direct de haven in. Gezeilde tijd; 19 uur en nog iets. Een nieuw record. Nog nooit had een schip zo veel bruine bank voor zijn geld.

Uitgeput en voldaan kruipen we in onze slaapzakjes. Volgend jaar weer en dan bereiden we ons wel goed voor. Echt waar!

Bernd